

TRHÁČEK

Nezávislý občasník ZŠ Trhové Sviny

číslo 52

HALLOWEENSKÁ PÁRTY

ROK SE S ROKEM SEŠEL A V TANEČNÍM SÁLE KD SE 24. ŘÍJNA 2024 KONALA HALLOWEENSKÁ PÁRTY PRO DĚTI. KDO NEMĚL PRO STRACH UDĚLÁNO, NEMĚL NA TĚTO AKCI CO DĚLAT. PO CELÉM SÁLE SE HEMŽILY RŮZNÉ STRAŠIDELNÉ MASKY, NAPŘ. UPÍR, KOSTLIVCI, SMRTKÝ, MUMIE, ČERTI, MRTVÉ NEVĚSTY, DÝNĚ A MNOHO DALŠÍCH.

KAŽDÉ DÍTĚ U VSTUPU DOSLALO SVÍTÍCÍ NÁRAMEK A LÍZÁTKO A PÁRTY MOHLA ZAČÍT. K TANCI A POSLECHU NÁM HRÁL DJ BARBULÁK, KTERÝ TO S DĚTMI POŘÁDNĚ ROZTOČIL. TANČILO SE, ZPÍVALO SE, SOUTĚŽILO SE V RŮZNÝCH SOUTĚŽÍCH. DĚTI NAPŘÍKLAD HÁZELY NAPLNĚNÝMI SÁČKY DO OTVORŮ, HLEDALY RŮZNÉ TVARY ATD. ZLATÝM HŘEBEM ODPOLEDNE BYLO VÝHLÁŠENÍ A ODMĚNĚNÍ NEJLEPŠÍCH MASEK. BYL TO VELMI TĚŽKÝ ÚKOL, ALE NAKONEC JSME VÝBRALI 12 NEJLEPŠÍCH MASEK, ZE KTERÝCH RODIČE A OSTATNÍ DĚTI VOLILI ČTYŘI ABSOLUTNÍ VÍTĚZE. ŽÁDNÉ DÍTĚ NEODEŠLO DOMŮ S PRÁZDNOU A ODNESLO SI MALÝ BALÍČEK SE SLADKOSTMI JAKO CENU ÚTĚCHY.

NA ZÁVĚR BYCH RÁDA PODĚKOVALA PANU ČAJANOVÍ A JEHO KOLEGŮM ZA POSKYTNUTÍ TANEČNÍHO SÁLU A PANÍ VRETOSOVÉ ZA SKVĚLOU OBSLUHU. RÁDA BYCH TAKÉ PODĚKOVALA SPONZORŮM, A TO PANU JIŘÍMU ŽIŽKOVÍ A ZÁKLADNÍ ŠKOLE V TRHOVÝCH SVINECH. VELKÉ PODĚKOVÁNÍ VŠAK PATŘÍ I RODIČŮM, KTERÍ SI DALI VELKOU PRÁCI S VÝROBOU KOSTÝMŮ A S LÍČENÍM JEJICH RATOLESTÍ. TROUFÁM SI ŘÍCT, ŽE SE HALLOWEENSKÁ PÁRTY VÝDAŘILA A ŽE SI TO DĚTI I JEJICH RODIČE UŽILI.

PIŠINGEROVÁ MIROSLAVA, VÝCHOVATELKA

Sportovní zápolení škol

V polovině listopadu se po několika letech podařilo obnovit sportovní zápolení škol v našem regionu. Prvním statečným, kdo si vzal na starost organizaci, byla naše základní škola v Trhových Svinech. Sport, který jsme vybrali pro utkání s okolními školami, byl zvolen i díky naší silné základně z řad hráčů místního Spartaku futsal. Turnaj proběhl hladce a věříme, že se všichni zúčastnění dobře bavili a že se nám opět podařilo nastartovat něco, co získá tradici a žáci i učitelé jednotlivých škol se na tato setkání budou vždy těšit.

Konečné pořadí: 1. ZŠ Borovany, 2. ZŠ Nové Hrady, 3. ZŠ Trhové Sviny, 4. ZŠ Ledenice, 5. Benešov nad Černou, 6. ZŠ Horní Stropnice.

Michal Stropek, učitel

I my jsme jednou ze škol Paměti národa.

Paměť národa představuje rozsáhlou sbírku vzpomínek pamětníků v Evropě. Veřejnosti je na webu přístupná od roku 2008 jako databáze pamětníků, kteří byli přímými svědky událostí 20. století. Paměť národa buduje a spravuje nezisková organizace *Post Bellum* ve spolupráci s *Ústavem pro studium totalitních režimů a Českým rozhlasem*.

V rámci *Paměti národa* je již několik let realizován vzdělávací projekt *Příběhy našich sousedů*, určený pro žáky základních škol a nižších tříd víceletých gymnázií. Žáci se tak za doprovodu svých učitelů a koordinátora z *Post Bellum* na několik měsíců stanou amatérskými dokumentaristy. Mají za úkol vyhledat a vyzpovídat místního pamětníka, vést s ním rozhovor, sepsat jeho životopis, shromáždit dobové fotografie a zachytit jeho vzpomínky formou dokumentu; například vytvořením rozhlasové reportáže. Na závěr prezentují výsledek svého projektu před veřejností a odbornou porotou.

Už podruhé se do projektu zapojila i naše škola. Pracovní tým vytvořili žáci druhého stupně – Rafael Janák, Kateřina Kuruczová, Matěj Taschner, Dominik Sýkora a Alice Vávrová. I oni museli nejprve najít a oslovit pamětníka žijícího v našem městě. Se zájmem naslouchali jeho poutavému vypravování a vše si pečlivě zaznamenávali. Zdokumentovali jeho životní cesty, písemně zaznamenali jeho životopis, pamětnické vypravování si nahráli a své dialogy následně natočili v českobudějovickém rozhlasu. Na závěr vytvořili koncept k prezentaci své několikaměsíční práce. Slavnostního večera na Nových Hradech dne 20. listopadu se zúčastnili spolu s několika dalšími školami z oblasti Novohradska a Vitorazska. Naši žáci vystoupili před plným sálem zodpovědně. Jejich zdařilý výkon byl oceněn potleskem rodičů, pedagogů, zástupců města i veřejnosti. Organizace *Post Bellum* a zastupitelé jednotlivých měst předali žákům dárky jako poděkování za jejich úsilí. Své poděkování jim stiskem ruky projevil i pan Petrlík, který byl na slavnostním večeru rovněž přítomen. Také vedením ZŠ školy byla snaha našich mladých dokumentaristů oceněna. I tento výstup našich žáků se stane součástí archivu *Paměti národa* a bude tak dalším zdrojem cenných zdroj informací o moderních českých dějinách dostupný dnešním i příštím generacím.

Naším pamětníkem byl pan Karel Petrlík, který se narodil v roce 1949 v obci Petříkov nedaleko Trhových Svinů. Jeho život odráží složitou situaci v totalitních 50. letech minulého století. Pamětníkově rané dětství nepatřilo k nejradostnějším. Karlovi rodiče včetně obou prarodičů byli za svou tehdy protistátní činnost – roznášení letáků – odsouzeni a uvězněni.

Malý Kája byl odvezen do dětského domova a po čase se dostal do náhradní rodiny ke své tetě a strýčkovi. Mohl tak z dětského domova odejít.

Všichni z rodiny byli odsouzeni na 12 a 13 let. Tatínek byl uvězněn v Jáchymově, maminka v Pardubicích. Na jednu z takových smutných návštěv ve svém vyprávění rovněž zavzpomínal. Před návratem z vězení byl veškerý majetek rodiny zabaven a dán do dražby. Karlově babičce se v dražbě podařilo koupit alespoň peřiny, aby se měli čím přikrýt. Peníze nebyly. Psal se rok 1953 a bylo těsně po měnové reformě. Vedle lidí, kteří se s radostí dali do skupování cizího majetku za nízkou cenu, se v těžké životní situaci našli i dobří lidé, kteří rodině nezištně pomohli, zavzpomínal s dojetím. Setkání s pamětníkem přineslo další příběhy, které by mohly být vyprávěny – školní léta, přátelství, prožívání dnů v době vykonávání základní vojenské služby, kdy v srpnu roku 1968 přijely ruské tanky ...

Během několika neformálních návštěv ve škole i doma u pana Petrlíka se mezi ním a našimi dětmi vytvořil skutečně přátelský mezigenerační vztah. Žáci se touto formou mohli seznámit se skutečným příběhem člověka, který v učebnici dějepisu nenajdou. Je nejen zajímavé, ale současně i velmi poučné, když za každou významnou událostí slyšíme příběh konkrétních lidí, třeba osud našeho souseda. V tu chvíli se dějepisná stať stává srozumitelnou, jasnou a pochopitelnou. Historická gramotnost předpokládá, že se žáci a žákyně neučí znát pouze historická fakta a data, ale minulost sami aktivně poznávají. A uchovávat v paměti pohnuté dějiny našeho národa by mělo být povinností všech generací.

Hana Jílková, učitelka

Zkr(atky) útočí

Také se vám zdá, že čeština mizí a nahrazuje ji angličtina? Na výlohách obchodních domů jsou nápisy typu *Již brzy – Grand opening*, na vánočních trzích si dospělí kupují hot wine, v reklamách, v emailech a na mobilech na nás útočí anglicizmy. A někdy nás má dokonce informovat jen pár písmen. No a kde hledat vysvětlivky těch všelijakých zkratek?! Proto něco málo z nich přinášíme v tomto čísle Trháčku a pravděpodobně budeme v příštím vydání pokračovat. My na druhém stupni se už často díky výuce angličtiny docela dobře orientujeme. Naše babičky a dědové snad jen výjimečně. No spíš vůbec ne. Je to pro ně rébus. Tak například:

ASAP

As soon as possible = Co nejrychleji

ATM

At the moment = Právě teď

NTY

Not thank you = Ne, děkuji

BTW

By the way = Mimochodem

DIY

Do it yourself = Udělej si to sám

FAQ

Frequently asked questions = Často kladené otázky

FYI

For your information = Pro vaši informaci

GR 8

Great = Skvělý

IWJK

It was a joke = Byl to vtip

OMG

Oh my god! = Proboha!

LMK

Let me know = Dej mi vědět

NP

No problém = Není problém

BRB

Be righ back ' = Hned jsem zpátky

NVM

Nevermind = Nevadí

OFC

Of course = Samozřejmě

IMO

In my opinion = Podle mého názoru

PM

Private message = Soukromá zpráva

REP

Repeat = Opakovat

TY/THX

Thank you = Díky

TYVM

Thak you very much = Mnohokrát děkuji

YOLO

YOU only live one = Žiješ jenom jednou

YW

YOU're welcome = Není zač

ZÁPIS

Z 2. JEDNÁNÍ ŠKOLNÍHO PARLAMENTU ZŠ T. SVINY

Nepřítomni – 4 (1x omluveno, neomluveni: Drahoukoupil 7.A, Jaroš + Pilbauerová - oba 7.C),
přítomno 32 ze 38 členů ŠP + 2 náhradníci ze 7.B

Učitelé: Mgr. Hana Halešová, Mgr. Michala Dobrová (garantky ŠP), host: Mgr. Jiří Pavel
(ředitel školy)

Průběh jednání:

1) Prezence

2) Dotazy řediteli školy

Ředitel školy zodpověděl všechny dotazy parlamentu (školní akademie, rozmístění sedacích vaků a stolních her po škole, výuka v pátek 20.12. ...) a seznámil přítomné s průběhem rekonstrukcí (jazyková učebna, školní kuchyňka a cvičný byt) a s chystanými stavebními úpravami (přístavba učeben pro školní družinu, nástavba 3. pavilonu).

3) Kontrola plnění požadavků – viz zápis z 1. jednání

- pravidla používání stolního fotbalu v 1. a 2. pavilonu: nekřičím, nemlátím do fotbal. stolu, nehraju po zvonění na hodinu/na přípravu, neplivu ani nic neházím na hráče z 1. patra; není třeba přidávat další pravidla, v 1. pavilonu dozor zajistí střídání všech tříd u stolních her

- žádost o lavičky do respiria ve 2. pavilonu – vyřešeno umístěním sedacích vaků; dodržovat pravidla jejich užívání

- přesnější popis jídel v jídelníčku ŠJ (co je např. sumeček po provensálsku??? apod.); žáci mají stále u některých jídel problém poznat, o jaké jídlo (jeho složení, přísady) se jedná

5) Plán akcí 2024/25

- z celostátních akcí „Hrdá škola“ se třídám nejvíce líbí *Valentýnská pošta* (13.2.) a *Ztřeštěný den módy* (22.4.). Bude ještě zváženo s ohledem na termín jarních prázdnin a školní akademie.

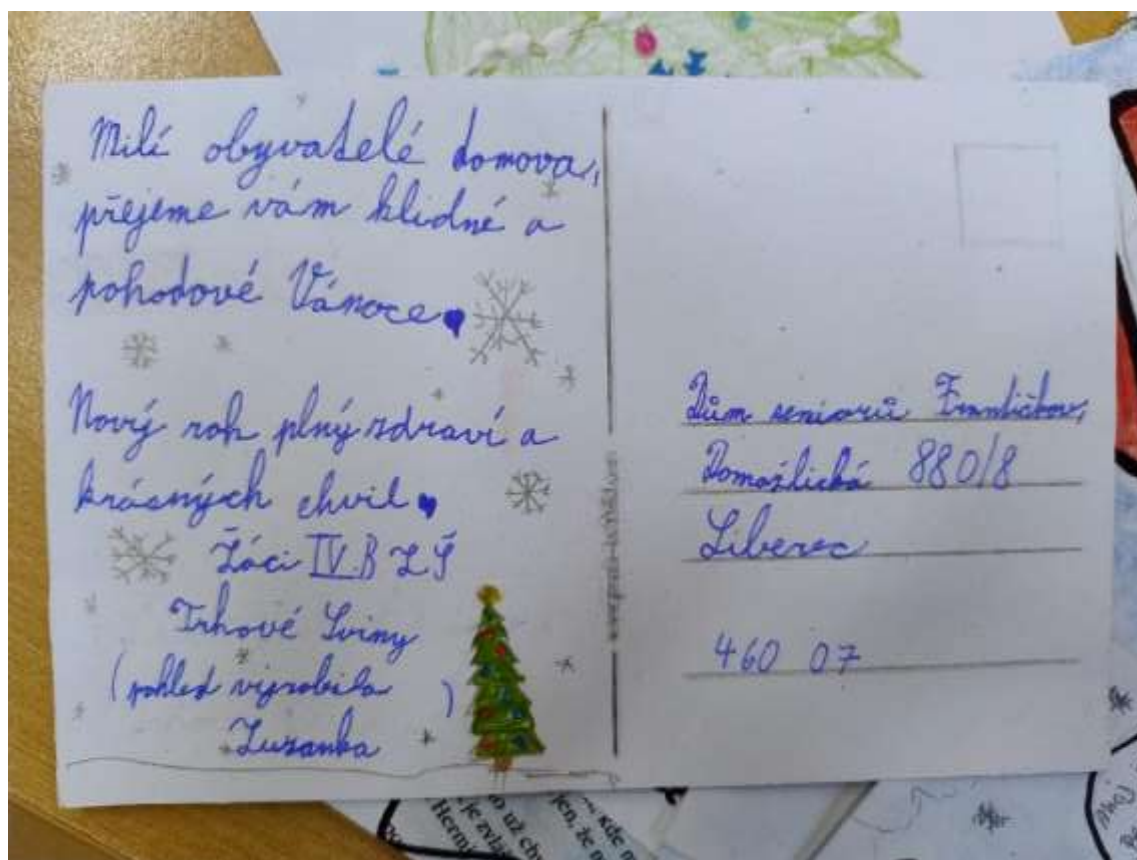
5) Závěr: příští zasedání únor 2025 nebo podle aktuální situace

Hana Halešová, učitelka

Chtěli jím udělat radost

Koncem prosince čtvrtáci ze třídy B rozeslali pohledy do Domovi pro seniory. Všichni žáci vlastnoručně namalovali pohledy, které pak zaměřily na různá místa po celé republice. Děti věřily, že tímto počinem vykouzlí úsměvy na rtech starých lidí, kteří budou vánoční čas trávit většinou mimo svou rodinu a budou se cítit opuštění. Stejný nápad měli také žáci z Cěčka. Paní učitelky nám něco z jejich tvorby nafotily pro náš časopis.

Radka Zdrhová, Lenka Volfová, učitelky

A poslední den před vánočními prázdninami

to ve všech třídách vypadalo skoro stejně. Stromeček, pohádky, dárky, hudba, koledy, někde i tanec. A samozřejmě vánoční cukroví a nezbytné brambůrky...

Pravda je, větší řádění se ozývalo ze tříd prvního stupně. Druhý stupeň to byly spíš diskusní kroužky a mobility v ruce. No tentokrát to bylo dovoleno! Fota byla pořízena ve třídě 4. A.

Vtip kujeme ve škole

Stůl - Tisch,
ryba - Fisch,
kůže - Leder,
pero - Feder,
hezká holka -
schönes Mädel!

Fyzika, to je věda,
bez ní se žít prostě nedá.

Můj kamarád z lavice
o hodině se bavit chce,
tak dostal jsem dnes poznámku,
netěším se domů na mamku.

Proč musíme do školy
a pořád dělat úkoly,
nemůžem zůstat doma?
Ptám se zas a znova.

Jeník doma naříká:
„Zítra je zas fyzika.“
Stoupá jeho napětí,
nemá o ní ponětí.

Učí se už hodinu
nakloněnou rovinu.
Běda, běda, třikrát běda,
nezná zákon Archiméda!

Hrůzou přechází mu zrak,
když se učí měřit tlak.
Se vzorečky zápasí,
snad ho zítra „netasí“.

Škola je krásná,
škola je boží,
jenom když padá,
jenom když hoří.

Pod lavici dýmovnici
hodil Standa Nováků,
teď se třese někde v lese,
že bude mít poznámku.

V dějepise různé věci vyvádíme,
s Karlem IV. kámošíme.
Kazi, Tetu, Libuši
zataháme za uši.
V dějepise dějiny se učíme.

Makový dort s citronovým mascarpone

...musíte ochutnat i po Vánocích

Korpus

- 5 vajec, žloutky a bílky zvlášť
- 100 g cukru
- 120 g mletého máku
- špetka soli

Krém

- 450 g mascarpone
- 40 g cukru
- nastrouhaná kůra z 1 bio citronu
- 2 lžice citronové šťávy
- 2 lžice celého máku na ozdobu

1. Dvě formy na pečení o průměru 15 cm vyložte pečicím papírem.
2. Troubu předehřejte na 160 stupňů.
3. Bílky ušlehejte se špetkou soli do polotuha, poté k nim přisypejte asi třetinu cukru a šlehejte dotuha.
4. Žloutky se zbylým cukrem vyšlehejte do světlé pěny a poté vmíchejte mák.
5. Ručně k máku přimíchejte sníh, nejlépe po částech a alespoň natřikrát.
6. Těsto rovnoměrně rozdělte do forem a dejte péct asi na 30–35 minut. Po upečení nechejte vychladnout.
7. Krém. Do mascarpone zašlehejte cukr, citronovou kůru a šťávu. Jestli krém příliš tuhý, přidejte do něj pár lžic mléka.
8. Každý dortový korpus rozdělte na dvě části a všechny čtyři pláty spojte krémem. Dort obmažte i zvenku, aby byl hladký a zbytek krému rozetřete nahoru na dort.
9. Posypejte mákem a jestli chcete, ozdobte i lístečky nějaké jedlé květiny.
10. Dort dejte na pár hodin ztuhnout do lednice a konzumujte nejlépe až druhý den, kdy se všechny chutě propojí.

Proč čeština používá název leden, ale angličtina January a němčina Januar nebo Jänner a slovenština Január?

Názvy měsíců, které běžně používáme, se nám zdají být samozřejmé a neměnné. Málokdo se zamyslí nad tím, odkud tyto názvy pocházejí a co skrývají za tajemství. Prozkoumáme-li původ českých názvů měsíců, odhalíme fascinující příběhy starých tradic, pohanských božstev a dokonce i římského vlivu. Pojďme se společně podívat na první měsíc v roce – **leden**. Český název měsíce pochází od slova *led* – měsíc ledu ... napadne ihned asi každého z nás. V mnoha evropských jazycích je ale název měsíce odvozen od latinského *Ianuarus*, což bylo pojmenování boha *Januse* v římské mytologii. *Janus* byl bůh dveří, začátků či konců a byl často používán jako symbol změny. Byl obvykle zobrazován se dvěma opačnými tvářemi, vousatou a bezvousou, představující Slunce a Měsíc a symbolizující přechod mládí do dospělosti či přeměnu minulosti v budoucnost. České pojmenování *leden* je zcela výjimečné a v žádném jiném jazyce jej nenajdeme. Co k tomuto pojmenování naše předky vedlo, je tedy jasné. *Leden*, první měsíc v roce, symbolizoval mráz a chlad, typický pro toto období. Dočetli jsme se, že Slované toto období původně označovali jako *sněžen*. Dnes bychom tomuto měsíci takový název asi jen těžko přiřazovali. No ať už se první měsíc v roce nazývá jakkoliv, přejme si, aby pro naši zemi měl bůh *Janus* jenom jednu tvář. Tu příjemnější, která hledí do budoucnosti.

Pranostiky

V lednu málo vody – mnoho vína, mnoho vody – málo vína.

Leden studený, duben zelený.

Když není konec ledna studený, únor to dvakrát nahradí.

Leden jasný, roček krásný.

Když v lednu včely vyletují, to nedobrý rok ohlašují.

Ryje-li krtek v lednu, končí zima v květnu.

A jaké pranostiky najdeme třeba v angličtině? Neprozradíme. Joo, to si už musíte přeložit sami...

The first three days in January rule the coming three months.

Slow as molasses in January.

Plant carrots in January and you'll never have to eat carrots.

„To read a poem in January is as lovely as to go for a walk in June.“

A co takhle ještě únor?

Napadá vás, jak vznikl *únor*? Asi ne, že? A jak by taky mohlo, když si sami jazykovědci nebývají původem vzniku tohoto slova tak docela jisti. Nejpravděpodobnější výklad pojmu podle nich je, že během tohoto měsíce začíná tát sníh a led se noří do vody. Takže název vznikl buď ze slova *ponořit*, nebo ze staročeského *nořiti se*. To prý znamenalo *ronit slzy*.

Jako nejkratší z měsíců má 28 dní, v přestupném roce 29 dní. V mnoha jazycích je název měsíce také odvozen z latiny, a to od slova *februarius*, což bylo pojmenování očištných svátků, jak nás poučila moudrá Wikipedie.

Máme tedy anglicky *February*, německy *Februar* a slovensky *Február*.

Pranostiky

Únor bílý, pole sílí.

I když únor mrazem jiskří, ukáže i časy příští.

Je-li únor mírný, rok bude bídný.

Jestli únor honí mraky, staví březen sněhuláky.

Když záhy taje, dlouho neroztaje.

Komáři-li v únoru si bzučí, v březnu pak mrazivý vítr skučí.

Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.

V únoru když skřivan zpívá, velká zima potom bývá.

Kdyby měl únor takovou moc jako leden, nechal by v krávě zmrznout tele.

I na těchto pranostikách vidíme, jak se naši předkové řídili přírodou a svůj život podřizovali jejím zákonům. Uměli často předpovídat počasí a jeho vliv na zemědělství, na úrodu, která byla nezbytným předpokladem jejich samotné existence.

Pro odpočinek i zábavu

Vedení školy vyslyšelo návrhy školního parlamentu a věnovalo finanční prostředky na to, abychom si o přestávkách mohli pohodlně posedět na chodbách, anebo se i trochu pobavit. Proto bylo do prvního a druhého pavilonu nakoupeno několik krásných, velmi pohodlných podsedáků a instalovány celkem čtyři stolní fotbaly. Obojí je od té doby plně využíváno. Je to prima, i když se tu a tam při fotbalových zápasech ozve výkřik, který sice patří ke hře, ale do školy se asi moc nehodí... Ale tak to je, a ani pedagogický dozor na chodbách tomu mnohdy nemůže zabránit.

Ohnivá pěna: Vánoční pokus

Představte si, že můžete vytvořit pěnu, která hoří! Přesně takový pokus jsme si vyzkoušeli před Vánoci v hodině chemie.

Co jsme potřebovali?

- vodu
- prostředek na mytí nádobí (Jar)
- propan-butan v tlakové lahvi
- prskavky a zapalovač

Než se pustíme do popisu samotného pokusu, je důležité zdůraznit, že tento experiment se může provádět pouze pod dohledem učitele. Nikdy ho nezkoušejte sami doma!!!

Jak pokus probíhal?

1. Nejprve jsme si připravili roztok vody se saponátem. Saponát snižuje povrchové napětí vody a umožňuje tvorbu pěny.
2. Do roztoku jsme opatrně přiváděli propan-butan z tlakové lahve. Vznikala bohatá pěna a bublinky obsahovaly hořlavý plyn.
3. Malé množství pěny jsme si nabrali na dlaň poté, co jsme si navlhčili ruku až po loket. Když jsme pěnu zapálili pomocí hořící prskavky, plyn se vznítil a udělal efektní ohnivou kouli.

Olympiáda v AJ

OLYMPIÁDA V ANGLICKÉM JAZYCE

Dne 10.12.2024 se uskutečnilo školní kolo olympiády v anglickém jazyce.

Mladší kategorie se zúčastnilo 10 žáků ze 7. tříd

1.místo Veronika Kučerová 7.B	41 bodů
2.místo Matěj Mikyška 7.B	40 bodů
3.místo Pavel Fangelbauer a Naděžda Olahová 7.B oba	39 a půl bodu
- Maximum bylo 42 bodů.

Starší kategorie se zúčastnilo 15 žáků z 8. a 9. tříd

1.místo Adriana Tripesová 9.B	41 bodů
2.místo Lukáš Vobořil a Jiří Wanlí 9.B oba	40 bodů
3.místo Anna Sojková 9.A a Dennis Furioso 8.A oba	38 bodů
- Maximum bylo 42 bodů.

Další vyhodnocení proběhne v hodinách angličtiny s vyučujícími.

Všem účastníkům děkujeme a úspěšným blahopřejeme.

Soutěž organizovali:

Mgr. Jana Pavlová, Mgr. Naděžda Salcerová, Mgr. Ivana Tomášková

Bc. Lukáš Gažák, Bc. Daniel Loch

Okresní kolo olympiády proběhne v únoru 2025 v Českých Budějovicích.

DO ZAHRADY ZRÁNA VLÉTL ČERNÝ PÁV

...tak začíná text jedné hezké písničky zpěvačky Hany Zagorové. Možná, že je těžké přesně pochopit smysl jejích slov, ale melodie je velmi půvabná a stojí za to si ji poslechnout. Do školy k nám také vlétl, hned celé hejno, a vůbec nebyl černý.

No posuďte sami, jaké talenty má paní učitelka Jarolímová v našich třídách. Výtvary z některých hodin dává na nástěnku. Tentokrát nám na nástěnku na chodbě pověsila práce šestek a sedmiček. Je škoda, že většina z nás po chodbě většinou jen přeletí a nikdy si žádné nástěnky ani nevšimne. A to platí i pro nástěnku s *Trháčkem*. Kdo viděl malby zblízka, asi se docela podivil, jak dokonale zvládnutou technikou byly vytvořeny. Každý páv je jiný, ale všichni jsou krásní a mimořádně zdařílí. Docela si umíme představit, že bychom si takový obraz s pávem pověsili doma v obýváku. Že jo?! A který z nich by to byl?

„Tak co? Samý?“

Babiččino číslo bliká na displeji a člověk hned ví, co přijde. „*Tak co? Máš samý, že jo?*“ ozve se vzrušený hlas v telefonu. Podívám se na odstavec slovního hodnocení třídní učitelky a lámu si hlavu, co mám odpovědět...., „*v násobení se trochu ztrácí, ale krásně čte a je skvělá kamarádka.*“ A jak to převést babičce na číslo, kterému by rozuměla? Jsou lepší čísla než slova? Samé jedničky se ukazují pyšně, ale co když jsou známky horší... S jakými pocity pak nosíme domů vysvědčení? Trne se hrůzou, co nastane, až přijde máma s tátou domů?

„Já jsem ti říkala, že to takhle dopadne! „Odted’ žádný počítač, dokud se nezlepšíš!“ „Já měl vždycky z fyziky vždy jedničky, tak po kom to dítě je?“ „Bez angličtiny dnes nejde žít!“ „Anička od sousedů má samé jedničky a proč ty ne?“

Někdo zkrátka nedosáhne na jedničku (nebo na dvojku), i když se celé pololetí skutečně snažil. A pro takové z nás by se slovní hodnocení docela hodilo: „*Je velmi pilný a snaží se, i když se mu občas nepodaří vypočítat správně všechny příklady. Každou hodinu se hlásí a dává pozor. Umí dobře násobilku. Geometrie je pro něj obtížnější, potřebuje více času na splnění zadání...*“. Potom by naše máma nesrovnávala známku s Aničkou od sousedů.

Špatné vysvědčení se zdá jako konec světa. Není! Pololetí je jako poločas ve fotbale. Je to jen polovina zápasu, ta druhá teprve rozhodne. Teda když se budeme snažit!!! Hned se zase jede na novo. Začíná se s čistým štítem.

Co to vlastně je VYSVĚDČENÍ? Všichni říkají, že se nám jednou bude hodit, všechno prý na tom stojí. Stojí na tom naše budoucí povolání a spousta jiných věcí. Co je to špatné vysvědčení? Pár dvojek mezi samými jedničkami, nebo většina trojek a čtyřek?

Vysvědčení má své plusy. Hlavně u těch, kteří mají jedničky nebo dvojky. Jedna „stovčička“ od babičky, dvě od dědečka a MacDonald s rodiči. Za to ti, co mají místo výpisu čtverečkovaný papír, tedy čtverec vedle čtverce...

A můžeme si vždycky za ty naše horší známky jen a jen sami? Myslíme si, že ne. Každý jsme dobrý na něco jiného. Někdo na učení se do školy, někdo na kreslení, někdo na sport a ruční práce. Někteří z nás berou školu jako zábavu a baví je učit se, takže nemají problém s dobrými známkami. Někteří naopak „nezaberou, dokud jim neteče do bot“. O nich často rodiče slyší „*Má navíc, jen kdyby se trochu snažil.*“ A potom jsou tu ti, kteří se sice snaží, ale mají nějakou překážku v tom, aby dosáhli dobrých výsledků v učení. Ale i oni jsou v něčem dobří, v něčem vynikají. Třeba v tom, jak si zručně dovedou poradit při práci na zahradě, rozumí chovu včel nebo umí vyrobit krásné krmítko pro ptáky. A nakonec – dobře víme – jsou mezi námi lenoši, kterým se prostě jen nechce. No a ti si po zásluze odnesou vysvědčení, kterým se nikdo nechce chlubit.

Mnohým z nás rodiče kvůli pololetnímu vysvědčení domlouvají, zlobí se, možná nám i něco zakážou. Tresty nic nevyřeší, jsme proti nim. ***A už vůbec ne ty tělesné!***

Co nás nejvíce „bolí“?

Redakci nejvíce trápí, že většina textových příspěvků vychází pouze „z jejího pera“. Bohužel, naši spolužáci jen velmi sporadicky reagují na výzvy, aby i oni něčím přispěli našemu časopisu, a tak se podíleli na jeho tvorbě a podobě. Zdá se, jako by náš společný školní časopis považovali za něco cizího, s čímž nemají nic společného. Setkáváme se i s tím, že si ho někteří za celou dobu, co je možné prohlédnout si každé nové číslo Trháčku na nástěnce

spojovací chodby, ani nepovšimli... Doufáme, že by nám v tom alespoň trochu mohl pomoci školní parlament.

Podobné časopisy vycházejí i na jiných základních školách a jak jsme zjistili, je podíl žakovských příspěvků jako jednotlivců mnohem vyšší než u nás. Totéž platí i o příspěvcích pedagogických pracovníků, jejichž reakce, nápady a rady by redakce kdykoliv uvítala.

Byli bychom moc rádi, kdyby vyučující českého jazyka motivovali naše talentované spolužáky k písemným počinům. Víme, že se v češtině piší slohová cvičení a slohové práce, tak proč by se mezi nimi nemohlo najít něco povedeného, co by si mohli přečíst i ostatní?!

Další naše výzva směřuje i k náboru nových redakčních kolegů. Koho by taková práce bavila a měl by zájem, může se přihlásit u paní učitelky Jílkové. Rádi vás mezi sebe přivítáme!

K pomoci však nemůžeme nikoho nutit, za výsledek každého čísla je samozřejmě zodpovědná pouze redakce. Práce na časopise je zajímavá..., i když zabere nemalé množství času.

TAK POPŘEMÝŠLEJTE!